

✧ Texty na tento týden – 1Kr 12:1–16; Sk 15:7–11; J 11:46–53; Neh 4:1–17; Ezd 8:21–23.31.32

✧ Základní verš

„I rozešel se všechen lid, aby jedli a pili a posílali dárky; uspořádali velmi radostnou slavnost, protože porozuměli slovům, která jim byla zvěstována.“ (Neh 8:12)

Ezdráš i Nehemjáš jsou příklady velkých vůdců, kteří byli oddáni Bohu a plnili úkoly, jimiž je Hospodin pověřil. Jejich láska k Bohu v nich probudila touhu být věrnými služebníky. Právě jejich věrnost byla ústřední myšlenkou našeho studia.

Tento týden se při našem studiu Písma soustředíme na příklady těch, kteří v nějaké podobě vedli izraelský národ, ale nemůžeme postihnout všechny. Mohli bychom se věnovat i mnoha dalším, kteří měli v dějinách významný vliv. Vybrali jsme ty, z jejichž života se můžeme naučit to základní a důležité pro jakéhokoliv člověka, který dostal odpovědnost vést druhé. Možná si nyní myslíte, že to pro vás ve vaší situaci není aktuální, že nejste ve vedoucí pozici. Každý z nás však stále ovlivňuje druhé okolo sebe, a proto je toto studium užitečné pro všechny.

Hlavním bodem těchto příběhů vybraných osobností je to, co řekl Bůh. Právě Boží slovo formovalo a měnilo jejich myšlení a život. Výsledkem pak bylo velké úsilí o obnovu a oživení. Tito lidé byli zcela podřízeni Bohu, jeho slovu, radám a pokynům. Podobně by to mělo platit i pro nás. Bez ohledu na to, jaká je naše odpovědnost a role, Boží slovo musí být centrem našeho křesťanského života.

✧ Týden ve zkratce:

- Vliv vůdců
- „Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích...“
- Odvaha a síla
- Nadšení a cíl
- Pokora a vytrvalost
- Podněty k zamyšlení

NE 22. prosince – Vliv vůdců

2Kr 23:1-3 „¹Král obeslal všechny starší z Judy a z Jeruzaléma, aby se k němu shromáždili. ²Potom vystoupil král do Hospodinova domu a s ním všichni judští muži a všichni obyvatelé Jeruzaléma, i kněží a proroci, veškerý lid, malí i velcí. I předčítal jim všechna slova Knihy smlouvy, nalezené v Hospodinově domě. ³Poté se král postavil na své stanoviště a uzavřel před Hospodinem smlouvu, že budou následovat Hospodina a zachovávat jeho příkazy, svědectví a nařízení z celého srdce a z celé duše a plnit slova této smlouvy, jak jsou napsána v této knize. Všechnen lid se za smlouvu postavil.“

1Kr 12:1-16 „¹Rechabeám se odebral do Šekemu. Do Šekemu totiž přišel celý Izrael, aby ho ustanovil králem. ²Jarobeám, syn Nebatův, se o tom doslechl, když byl ještě v Egyptě, kam uprchl před králem Šalomounem; Jarobeám se totiž usadil v Egyptě. ³Poslali pro něj a povolali ho zpět. Jarobeám přišel s celým shromážděním Izraele a promluvil k Rechabeámovi: „Tvůj otec nás sevřel tvrdým jhem. Ulehči nám nyní tvrdou službu svého otce a těžké jho, které na nás vložil, a my ti budeme sloužit.“ ⁴Rechabeám jim řekl: „Jděte a po třech dnech se opět ke mně vraťte.“ A lid se rozešel. ⁵Král Rechabeám se radil se starci, kteří byli ve službách jeho otce Šalomouna, dokud ještě žil. Ptal se: „Jak vy radíte? Co mám tomuto lidu odpovědět?“ ⁶Promluvil k němu takto: „Jestliže se dnes tomuto lidu projevíš jako služebník a posloužíš jim, jestliže jim vyhoviš a dáš jim laskavou odpověď, budou po všechny dny tvými služebníky.“ ⁷On však nedbal rady starců, kterou mu dávali, a radil se s mladíky, kteří s ním vyrostli a teď byli v jeho službách. ⁸Těch se zeptal: „Co radíte vy? Jak máme odpovědět tomuto lidu, který mi řekl: ‚Ulehči nám jho, které na nás vložil tvůj otec?‘“ ⁹Mladíci, kteří s ním vyrostli, promluvil k němu takto: „Toto řekni tomuto lidu, který k tobě promluvil slovy: ‚Tvůj otec nás obtížil jhem, ty však nám je ulehčí.‘ Promluv k nim takto: ‚Můj malík je tlustší než bedra mého otce. ¹⁰Tak tedy můj otec na vás vložil těžké jho? Já k vašemu jhu ještě přidám. Můj otec vás trestal bičí, já vás však budu trestat důtkami!“ ¹¹Třetího dne přišel Jarobeám a všechnen lid k Rechabeámovi, jak král nařídil: „Třetího dne se ke mně navraťte.“

¹³Král lidu odpověděl tvrdě a nedbal rady, kterou mu dali starci. ¹⁴Promluvil k nim podle rady mladíků: „Můj otec vás obtížil jhem, já k vašemu jhu ještě přidám. Můj otec vás trestal bičí, já vás však budu trestat důtkami.“ ¹⁵Král lid nevyšlyšel, neboť to bylo řízení Hospodínovo. Tak se splnilo slovo, které Hospodín ohlásil Jarobeámovi, synu Nebatovu, skrze Achijáše Šíloského. ¹⁶Když celý Izrael uviděl, že je král nevyšlyšel, dal lid králi tuto odpověď: „Jaký podíl máme v Davidovi? Nemáme dědictví v synu Jišajovu. Ke svým stanům, Izraeli! Nyní pohleď na svůj dům, Davide!“ A Izrael se rozešel ke svým stanům.

Sk 15:7-11 „⁷Když došlo k velké rozepři, povstal Petr a promluvil k nim: „Dobře víte, bratří, že si mě Bůh hned na začátku mezi vámi vyvolil, aby ode mne pohané uslyšeli slovo evangelia a uvěřili.“ ⁸A sám Bůh, jenž zná lidská srdce, se za ně postavil: Dal jim Ducha svatého tak jako nám ⁹a neučinil žádného rozdílu mezi námi a jimi, protože jejich srdce očistil vírou. ¹⁰Proč tedy nyní pokoušíte Boha a chcete vložit na učedníky břemeno, které nemohli unést ani naši otcové ani my! ¹¹Věříme přece, že jsme stejně jako oni spaseni milostí Pána Ježíše.““

2Kr 23:4-10 „⁴Nato král přikázal veleknězi Chilkijášovi a jeho kněžským zástupcům i strážcům prahu, aby vynesli z Hospodínova chrámu všechny předměty zhotovené pro Baala, Ašéru a veškerý nebeský zástup. Venku za Jeruzalémem na polích kidrónských je spálili a prach z nich odnesli do Bét-elu. ⁵Zakázal činnost žrecům, které dosadili judští králové a kteří pálili kadidlo na posvátných návrších judských měst a v okolí Jeruzaléma, i těm, kteří pálili kadidlo Baalovi, slunci, měsíci, souhvězdím a veškerému nebeskému zástupu. ⁶Dal vynést z Hospodínova domu posvátný kůl ven za Jeruzalém do Kidrónského úvalu. V Kidrónském úvalu jej spálil, rozdrtil na prach a prach z něho rozházel po hrobech prostého lidu. ⁷Zbořil domečky zasvěcené bohyně lásky, které byly v prostoru Hospodínova domu, v nichž ženy tkaly stany pro Ašéru. ⁸Přivedl všechny kněze z judských měst a poskvrnil posvátná návrší, na nichž kněží pálili kadidlo, od Geby až po Beer-šebu. Zbořil posvátná návrší u bran, i to, které bylo u vchodu do brány Jošuy, velitele města, nalevo, vchází-li se do městské brány. ⁹Kněží těchto posvátných návrší nesměli vystupovat k oltáři Hospodínovu v Jeruzalémě, směli ovšem jíst nekvašené chleby se svými bratřími. ¹⁰Poskvrnil i Tófet v Údolí syna Hinómova, aby už nikdo neprovedl svého syna nebo dceru ohněm k počtě Molekově.“

Sd 4:1-16 „¹Po Ehúdově smrti se Izraelci dále dopouštěli toho, co je zlé v Hospodínových očích. ²I vydal je Hospodín napospas Jabínovi, králi kenaanskému, který kraloval v Chasóru. Velitelem jeho vojska byl Sísera; ten sídlil v Charóšetu pronárodů. ³I úpěli Izraelci k Hospodínu, protože Jabín měl devět set železných vozů a po dvacet let Izraelce krutě utlačoval. ⁴Toho času v Izraeli soudila prorokyně Debóra, žena Lapidótova. ⁵Sedávala pod Debóřinou palmou mezi Rámou a Bét-elem v Efrajimském pohoří a Izraelci za ní přicházeli, aby je soudila. ⁶Ta poslala pro Báraka, syna Abínoamova, z neftalíjské Kedeše, a nalezla na něho: „Sám Hospodín, Bůh Izraele, ti přikazuje: ‚Táhni hned na horu Tábor a vezmi s sebou deset tisíc mužů z Neftalíovců a Zabulónovců. ⁷Já k tobě přivedu k potoku Kíšonu velitele Jabínova vojska Síseru i jeho vozbu a jeho hlučící dav a dám ti jej do rukou.‘“ ⁸Bárak jí odpověděl: „Půjdeš-li se mnou, půjdu, nepůjdeš-li se mnou, nepůjdu.“ ⁹Řekla: „Určitě s tebou půjdu, avšak na cestě, kterou půjdeš, se neproslavíš, Hospodín totiž vydá Síseru do rukou ženy.“ ¹⁰I vstala Debóra a vypravila se s Bárakem do Kedeše. ¹¹Bárak svolal do Kedeše Zabulóna i Neftalího; táhlo za ním deset tisíc mužů, i Debóra táhla s ním. ¹²A Kénijec Cheber se odloučil od Kajina, od potomků Chóbaba, tchána Mojžíšova, a přemístil svůj stan k božišti v Saanajimu u Kedeše. ¹³Když ohlásili Síserovi, že Bárak, syn Abínoamův, vystoupil na horu Tábor, ¹⁴svolal celou svou vozbu, devět set železných vozů, i všechny lid, který měl v pohotovosti, z Charóšetu pronárodů k potoku Kíšonu. ¹⁵Debóra vyzvala Báraka: „Připrav se, toto je den, kdy ti Hospodín vydá Síseru do rukou. Hospodín sám vytáhl před tebou.“ ¹⁶I sestoupil Bárak z hory Táboru a za ním deset tisíc mužů. ¹⁷Hospodín ostřím meče uvedl ve zmatek Síseru a všechnu jeho vozbu a celý tábor před Bárakem. Sísera seskočil z vozu a prchal pěšky. ¹⁸Bárak pronásledoval vozbu a tábor až k Charóšetu pronárodů. Celý Síserův tábor padl ostřím meče, nezůstal ani jediný.“

1Kr 21:1-16 „¹Po těchto událostech se stalo toto : Nábót Jizreelský měl vinici v Jizreelu vedle paláce samařského krále Achaba. ²Achab promluvil s Nábodem: „Dej mi svou vinici, chci z ní mít zelinářskou zahradu, protože je blízko mého domu. Dám ti za ni lepší vinici anebo, chceš-li raději, vyplatím ti její kupní cenu ve stříbře.“ ³Nábót řekl Achabovi: „Chraň mě Hospodín, abych ti dal dědictví po svých otcích.“ ⁴Achab vstoupil do svého domu rozmrzelý a podrážděný tím, jak s ním Nábót Jizreelský mluvil, když řekl: „Dědictví po svých otcích ti nedám.“ ⁵Ulehl na lože, odvrátil tvář, ani chléb nepojedl. ⁶Přišla k němu Jezábel, jeho žena, a promluvila k němu: „Čím to je, že je tvůj duch rozmrzelý a ani chleba nejíš?“ ⁷Odpověděl jí: „Mluvil jsem s Nábodem Jizreelským a řekl jsem mu: ‚Dej mi svou vinici za stříbro nebo, přejdeš-li si, dám ti za ni jinou vinici.‘ Ale on mi řekl: ‚Svou vinici ti nedám.‘“ ⁸Jezábel, jeho žena, mu řekla: „Teď ukážeš svou královskou moc nad Izraelem! Vstaň, pojez chleba a buď dobrý myslí. Já sama ti dám vinici Nábota Jizreelského.“

⁸Pak napsala Achabovým jménem dopisy, zapečetila jeho pečeti a poslala je starším a šlechticům, těm, kteří byli v jeho městě a bydleli s Nábodem. ⁹V dopisech psala: „Vyhlaste půst a posadte Nábota do čela lidu. ¹⁰Proti němu posadte dva muže ničemníky a ti ať vydají svědectví, že zlořečil Bohu a králi. Pak ho vyvedte a ukamenujte k smrti.“ ¹¹Mužové jeho města, starší a šlechticové, ti, kteří bydleli v jeho městě, vykonali, co jim Jezábel vzkázala, jak bylo psáno v dopisech, které jim poslala: ¹²Vyhlásili půst a posadili Nábota do čela lidu. ¹³Pak přišli dva muži ničemníci a posadili se proti němu. Ti ničemníci vydali před lidem proti Nábotovi svědectví, že zlořečil Bohu a králi. I vyvedli ho ven z města a ukamenovali ho k smrti. ¹⁴Poté vzkázali Jezábele: „Nábota byl ukamenován k smrti.“ ¹⁵Když Jezábel uslyšela, že Nábota byl ukamenován a zemřel, řekla Achabovi: „Vstaň a zaber vinici Nábota Jizreelského, kterou ti odmítl dát za stříbro. Nábota už nežije, je mrtev.“ ¹⁶Jakmile Achab uslyšel, že Nábota je mrtev, vstal, sestoupil do vinice Nábota Jizreelského a zbral ji.“

PO 23. prosince – „Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích...“

1Kr 15:25-26 „²⁵V druhém roce vlády judského krále Ásy se stal králem nad Izraelem Nádab, syn Jarobeámův. Kraloval nad Izraelem dva roky. ²⁶Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. Chodil po cestě svého otce, v jeho hřichu, jímž svedl k hřichu Izraele.“

1Kr 15:27-34 „²⁷Proti němu zosnoval spiknutí Baeša, syn Achijášův, z domu Isacharova. V Gibetónu, který patří Pelištejcům, ho Baeša zabil. Nádab a všichni Izrael totiž Gibetón obléhali. ²⁸Baeša ho usmrtil v třetím roce vlády judského krále Ásy a kraloval místo něho. ²⁹Když se ujal kralování, vybil všechny dům Jarobeámův, nezanechal Jarobeámovi nic, co mělo dech; vyhladil jej podle slova Hospodinova, které ohlásil skrze svého služebníka Achijáše Šiloského. ³⁰To pro Jarobeámovy hřichy, jichž se dopouštěl a jimiž svedl k hřichu Izraele, pro jeho urážky, jimiž urážel Hospodina, Boha Izraele. ³¹O ostatních příbězích Nádabových, o všem, co konal, se píše, jak známo, v Knize letopisů izraelských. ³²Válka mezi Ásou a izraelským králem Baešou trvala po všechny jejich dny. ³³V třetím roce vlády judského krále Ásy se stal králem nad celým Izraelem Baeša, syn Achijášův. Kraloval v Tirse dvacet čtyři roky. ³⁴Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. Chodil po cestě Jarobeámově, v jeho hřichu, jímž svedl k hřichu Izraele.“

2Kr 13:1-3 „¹V dvacátém třetím roce vlády judského krále Jóaše, syna Achazjášova, se stal králem nad Izraelem v Samaří Jóachaz, syn Jehúův. Kraloval sedmnáct roků. ²Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, a chodil v hříších Jarobeáma, syna Nebatova, který svedl Izraele k hřichu; neupustil od nich. ³Proto vzplanul Hospodin proti Izraeli hněvem. Vydal je po všechen ten čas do rukou aramejského krále Chazaela a do rukou Ben-hadada, syna Chazaelova.“

J 11:46-53 „⁴⁶Ale někteří z nich šli k farizeům a oznámili jim, co učinil. ⁴⁷Velebněť a farizeové svolali radu a řekli: „Co si počneme? Ten člověk činí mnohá znamení.“ ⁴⁸Když proti němu nezakročíme, všichni v něj uvěří, a přijdou Římané a odejmou nám toto svaté místo i národ.“ ⁴⁹Jeden z nich, Kaifáš, velekněz toho roku, jim řekl: „Vy ničemu nerozumíte; ⁵⁰nechápete, že je pro vás lépe, aby jeden člověk zemřel za lid, než aby zahynul celý národ.“ ⁵¹To však neřekl sám ze sebe, ale jako velekněz toho roku vyřkl prorocky, že Ježíš má zemřít za národ, ⁵²a nejenom za národ, ale také proto, aby rozptýlené děti Boží shromáždil v jedno. ⁵³Od toho dne byli tedy smluveni, že ho zabijí.“

ÚT 24. prosince – Odvaha a síla

Neh 4:12-15 „¹²Všichni, kdo stavěli, měli meč připásaný na bedrech a tak stavěli, a vedle mne stál trubač. ¹³Řekl jsem šlechticům, představenstvu a ostatnímu lidu: „Dílo je veliké a rozsáhlé a my jsme rozděleni po hradbách daleko od sebe. ¹⁴Uslyšíte-li z některého místa zvuk polnice, shromážděte se tam k nám. Náš Bůh bude bojovat za nás.“ ¹⁵A pokračovali jsme v díle; polovina mužů držela kopí od svítání až do soumraku.“

Neh 4 „¹Jakmile uslyšeli Sanbalat a Tóbijáš, Arabové, Amónci a Ašdódáné, že obnova jeruzalémských hradeb pokračuje, že se trhliny opět uzavírají, velmi vzplanuli. ²Vzájemně se smluvili, že vytáhnou proti Jeruzalému do boje a že v něm vyvolají zmatek. ³Modlili jsme se ke svému Bohu a stavěli proti nim na obranu stráže ve dne v noci. ⁴Juda říkal: „Síla nosičů je podlomena, všude jsou hromady sutin, nejsme schopni hrady dostavět.“ ⁵Naši protivníci říkali: „Nic nepoznájí a nic nepostřehnou, dokud mezi ně nevrhneme. Pobijeme je a to dílo překážíme.“ ⁶Avšak Judejci, kteří sídlili v jejich blízkosti, přicházeli a varovali nás znovu a znovu: „Ze všech míst, kam se obrátíte, jdou proti nám!“ ⁷Proto jsem postavil stráž pod svatým místem při hradbách na nechráněných úsecích. Postavil jsem tam lid podle čeledí s meči, kopími a luky. ⁸Když jsem všechno přehlédl, šel jsem a řekl šlechticům, představenstvu a ostatnímu lidu: „Nebojte se jich, pamatujte na Panovníka velikého a budícího bázeň! Bojujte za své bratry, syny a dcery, ženy a domy!“

⁹Jakmile naši nepřátelé uslyšeli, že je nám vše známo, pochopili, že Bůh překazil jejich záměr. My všichni jsme se vrátili na hradby, každý ke svému dílu. ¹⁰Avšak od onoho dne pracovala na díle jen polovina mých lidí, zatímco druhá polovina byla ozbrojena kopími, štíty, luky a pancíři. Velmožové stáli při celém domě judském. ¹¹Ti, kdo stavěli hradby, nosili břemena i nakladači, pracovali jednou rukou na díle a v druhé drželi zbraň. ¹²Všichni, kdo stavěli, měli meč připásaný na bedrech a tak stavěli, a vedle mne stál trubač. ¹³Řekl jsem šlechticům, představenstvu a ostatnímu lidu: „Dílo je velké a rozsáhlé a my jsme rozděleni po hradbách daleko od sebe. ¹⁴Uslyšíte-li z některého místa zvuk polnice, shromážděte se tam k nám. Náš Bůh bude bojovat za nás.“ ¹⁵A pokračovali jsme v díle; polovina mužů držela kopí od svítání až do soumraku. ¹⁶V té době jsem také řekl lidu: „Každý se svým služebníkem nocujte uprostřed Jeruzaléma; v noci nás budou střežit, ve dne pracovat.“ ¹⁷Nikdo z nás si nesvlékal šat, ani já ani moji bratři ani moji lidé ani strážní, které jsem měl při sobě...“

ST 25. prosince – Nadšení a cíl

Ezd 7:8-10 „⁸Přišel [Ezdráš] do Jeruzaléma pátého měsíce téhož sedmého roku jeho [Artaxerxova] kralování. ⁹Na první den prvního měsíce byl stanoven nástup cesty z Babylónu a prvního dne pátého měsíce přišel do Jeruzaléma, protože nad ním byla dobrotivá ruka jeho Boha. ¹⁰Ezdráš bádál s upřímným srdcem v Hospodinově zákoně, jednal podle něho a vyučoval v Izraeli nařízením a právním.“

Neh 2:1-10 „¹V měsíci nisanu dvacátého roku Artaxerxova kralování, když před králem bylo víno, vzal jsem víno a podal je králi. Nikdy jsem před ním nebyval ztrápený. ²Tu mi král řekl: „Proč vypadáš tak ztrápeně? Vždyť nejsi nemocný! Bezpochyby se něčím trápíš.“ Velmi jsem se ulekl ³a řekl jsem králi: „Ať žije král na věky! Jak bych neměl vypadat ztrápeně, když město, kde jsou hroby mých otců, leží v troskách a jeho brány jsou zničeny ohněm!“ ⁴Král mi na to řekl: „Co si tedy přeješ?“ Pomodlil jsem se k Bohu nebes ⁵a odpověděl jsem králi: „Jestliže to král uzná za vhodné a jestliže tvůj služebník došel svého zalíbení, propusť mě do Judska, kde jsou hroby mých otců, abych město znovu vystavěl.“ ⁶Král, vedle něhož seděla královna, se mě zeptal: „Jak dlouho potrvá tvá cesta a kdy se vrátíš?“ Králi se zalíbilo mě propustit, jakmile jsem udal určitý čas. ⁷Řekl jsem králi: „Jestliže to král uzná za vhodné, nechť jsou mi dány doporučující listy pro místodržitele v Zaeufratí, aby mi poskytl doprovod, dokud nepřijdu do Judska, ⁸a také list pro správce královských obor Asafa, aby mi dodal dříví na trámy k branám hradu při domě Božím, na městské hradby i na dům, k němuž se mám vydat.“ Král mi je dal, neboť dobrotivá ruka mého Boha byla nade mnou. ⁹Když jsem přišel k místodržitelům v Zaeufratí, dal jsem jim královské doporučující listy. Král také se mnou poslal velitele vojska a jezdce. ¹⁰Jakmile to uslyšel Sanbalat Chorónský a Tóbijáš, ten amónský otrok, popadla je strašná zlost, že přišel někdo, komu jde o dobro synů Izraele.“

ČT 26. prosince – Pokora a vytrvalost

Ezd 8:21-23.31.32 „²¹Tam u řeky Ahavy jsem vyhlásil půst, abychom se před svým Bohem pokořili a vyprosili si u něho pro sebe, pro své děti i pro všechn svůj majetek přímou cestu. ²²Ostýchal jsem se totiž žádat od krále ozbrojený doprovod a jízdu, aby nám na cestě pomáhali proti nepříteli; řekli jsme králi: „Dobrotivá ruka našeho Boha je nade všemi, kdo ho hledají, ale jeho moc a hněv je proti všem, kdo ho opouštějí.“ ²³Proto jsme se postili a prosili jsme v této věci svého Boha, a on naše prosby přijal. ... ³¹Dvanáctý den prvního měsíce jsme se vydali od řeky Ahavy na cestu do Jeruzaléma a ruka našeho Boha byla nad námi. Vysvobožovala nás z rukou nepřátel a těch, kteří nám na cestě strojili úklady. ³²Přišli jsme do Jeruzaléma a strávili jsme tam tři dny.“

Neh 5:14-19 „¹⁴Také ode dne, kdy mě král ustanovil místodržitelem v zemi judské, od dvacátého roku až do třicátého druhého roku krále Artaxerxa, po dobu dvanácti let, jsem ani já ani moji bratři nebrali místodržitelské příjmy. ¹⁵Dřívější místodržitelé, moji předchůdci, zatěžovali totiž lid tím, že na něm vymáhali mimo pokrm a víno čtyřicet šekelů stříbra, rovněž jejich lidé vykořisťovali lid. Já však jsem tak nejednal z bázně před Bohem. ¹⁶Nadto jsem se účastnil oprav hradeb. Pole jsme neskupovali, ale všichni moji lidé tam byli zapojeni do díla. ¹⁷Judejci a představenstvo, sto padesát osob, mimo ty, kteří k nám přicházeli z okolních pohánů, sedali u mého stolu. ¹⁸Bylo třeba každý den připravovat jednoho býka a šest vybraných ovcí. Dále byla pro mě připravována drůbež a jednou za deset dní množství různého vína. Přitom jsem neuplatňoval nárok na místodržitelské příjmy, protože na tomto lidu už těžce spočívala služba. ¹⁹„Pamatuj na mne, Bože můj, v dobrém, na všechno, co jsem pro tento lid učinil.““

PÁ 27. prosince – Podněty k zamyšlení

Přečti si kapitulu „Síla modlitby“ z knihy Cesta k vnitřnímu pokoji (SC 93–104; CVP 96–104). „Duchovní obnova, kterou vykonali přesídlenci pod vedením Zerubábel, Ezdráš a Nehemjáš, je totožná s tou, kterou bude nutné vykonat v závěru lidských dějin. Prostřednictvím zbytku věrných z Izraele chtěl Bůh na zemi uchovat povědomí o sobě. Oni byli strážci pravé bohoslužby, oni měli mezi sebou svaté proročky. Museli čelit silnému nepřátelství a jejich vůdci nesli na svých bedrech velkou zodpovědnost. Tito lidé cele spoléhali na Boha a věřili, že jeho pravda nakonec zvítězí.“ (PK 677; OSU 256)

Otázky k rozhovoru

1. Proč bychom měli v církvi podporovat ty, kterým bylo svěřeno vedoucí postavení? Kde jsou hranice takové podpory? Ani ve chvíli, kdy někomu v církvi svěříme vedení služebnosti, nezabýváme se sami odpovědností za to, jak bude daná oblast fungovat. Jak tomu rozumíš?
2. Vedení lidí tím, že jim sloužíme, je složitě a náročné, zároveň však velmi prospěšné. Proč je pro křesťana ve vedoucím postavení důležité, aby byl zároveň služebníkem?
3. Ezdráš i Nehemjáš byli muži modlitby. Pokuste se spočítat, kolikrát se v knihách Ezdráš a Nehemjáš mluví o modlitbě. Co z toho můžeme vyvodit pro svůj modlitební život?
4. „Přimkl se [Chizkijáš] k Hospodinu, neodstoupil od něho, dbal na jeho přikázání, jak je Hospodin vydal Mojžíšovi.“ (2Kr 18,6) Jak se může člověk „přimknout k Hospodinu“? Co to znamená? Jak to souvisí se zachováváním přikázání a jak s prokazováním milosti a milosrdenství?

